

Багатоденні походи є невід'ємною складовою активного **відпочинку в Карпатах**.

Організація дво- і багатоденних походів вимагає додаткового вирішення двох важливих проблем. Це — забезпечення нічлігів та теплого харчування.

Труднощі їх задовільного вирішення зростають при збільшенні кількості учасників походу. Тому для таких походів бажана невелика кількість учасників, не більше 5-6, оптимально 3-4.

Відносно ночівлі. Деяку незалежність у виборі місця ночівлі дає наявність в групі відповідних наметів. Вибір місця під намет, його встановлення і правильне функціонування вимагає відповідних знань і навичок.

Проте не завжди є можливість використати для ночівлі власний намет. Зокрема, на території державних заповідників ночівля під наметами взагалі забороняється. По-друге, ночівля під наметом, встановленим в дощову погоду на мокрій землі, не тільки зв'язана з незручностями для його мешканців, але також створює загрозу їхньому здоров'ю.

В таких випадках можна було б допустити тільки використання наметів з надувним дном, які малодоступні для більшості туристів. Тому ночівлю під наметами, незважаючи на їх романтику, доцільно рекомендувати тільки у випадках, коли немає інших можливостей і при умові стабільності гарної погоди.

Інші можливості — це **ночівля на турбазах**, в **готелях**, або в **селянських хатах** та їх допоміжних приміщеннях. Знайти такі місця проживання можна на відповідних сайтах, наприклад в сколівському районі уся інформація по проживанню в турбазах та приватному секторі представлена тут:

<http://skole.com.ua/uk/rezidence.html>

Якщо поряд немає готелів та баз відпочинку, то досить зручною є ночівля на сіні оборогів, які на Гуцульщині та Бойківщині мають бокові стіни з дощок. В критичній ситуації приходиться проситися на нічліг в розкинуті по полонинах і зрубках колиби чи

гуртожитки лісорубів.

В багатоденних походах щонайменше раз на добу треба забезпечити повноцінне харчування з теплою стравою. Це вирішується просто, якщо траса маршруту прокладена через населені пункти, в яких є загальнодоступні їдальні. Оскільки так не завжди буває, приходиться куварити самим. Для цього потрібно носити з собою відповідний запас харчів (каші, м'ясні консерви, чай, цукор), казанок та інший кухонний інвентар, сокиру для заготівлі палива, тощо. Розпалення вогню в мокру погоду дуже полегшує таблетка так званого сухого спирту.

Одяг туриста, учасника походів в Карпатах, повинен враховувати можливі зміни погоди. Тому і для одноденних походів треба мати з собою теплий светер, штурмівку або плівку від дощу, шапочку на голову (від сонця і дощу), запасні грубі шкарпетки і т. п. Очевидно, кожний турист має свій наплічник.

Взуття найбільш відповідне на карпатські стежки — це **туристичні черевики** з підошвою типу "вібрам", кеди менше зручні.

В багатоденних походах приходиться носити додатково намет, спальники, спортивний одяг, взуття на зміну, тощо. Все це повинно бути так складене, щоб в поході руки були вільні.

Більш детальні відомості про спорядження, потрібне туристам, можна знайти в різних довідниках по туризму.

При виборі туристичного спорядження варто відмітити наступне. Ніколи **не купуйте дешеве спорядження невідомого походження**, тому що від цього залежить ваше здоров'я, а у критичних ситуаціях – ваше життя. Тому рекомендуємо завжди купувати туристичне спорядження в надійних спеціалізованих магазинах або інтернет-магазинах, які продають якісне спорядження відомих світових виробників з високою репутацією.

При підготовці матеріалу використана книга «Популярні туристичні маршрути по Українських Карпатах (путівник)», Юрій Сітницький, 1992. <http://www.skole.com.ua>

